

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เลือกลำดับการฝึกกิจกรรมเอง และกลุ่มที่ฝึกกิจกรรมตามแผนการสอนในคู่มือครู ในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดแหลมสำมา อำเภอเมืองฯ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2526 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมทั้งหมด 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยแบบสอบ 4 ฉบับคือ 1.) แบบสอบความสามารถในการฟัง 2.) แบบสอบความเข้าใจและความสามารถในการพูด 3.) แบบสอบความสามารถในการอ่าน 4.) แบบสอบความสามารถในการเขียน ซึ่งแบบสอบทั้ง 4 ฉบับนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร

K - R 20

2. แผนการสอนและสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 2 วิธี คือกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนและสื่อการสอนตามคู่มือครูกำหนดไว้ และ

กลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนและสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับ
 กลุ่มควบคุมคือ ทั้งเกณฑ์เรียนที่ 21 - 24 ตามแบบเรียน English Is Fun
 Book 2 รวมทั้งสิ้นทั้งสิ้น 24 แผน

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
 ด้วยตนเอง โดยใช้แผนการสอนที่กำหนดไว้ หลังจากทำการสอนครบทุกแผนแล้ว
 นำแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งกลุ่มควบคุมและ
 กลุ่มทดลอง แล้วจึงนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่ม
 ควบคุมและกลุ่มทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่ t (t - test)

สรุปผลการวิจัย

จากการทดสอบค่าที่ t (t - test) พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา
 ภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษา
 อังกฤษในแต่ละทักษะคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของ
 นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมแบบเลือกคำด้วยการฝึกกิจกรรมเอง แตกต่างกับ
 นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมตามแผนการสอนในคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละทักษะของนักเรียนในกลุ่มควบคุมและ
 ในกลุ่มทดลอง ปรากฏว่าคะแนนดังกล่าวของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมนั้นแสดง
 ว่าวิธีฝึกกิจกรรมแบบให้นักเรียนมีโอกาสให้นักเรียนเลือกคำด้วยการฝึกกิจกรรมเอง
 โดยใช้สื่อประกอบการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนสูง ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีโอกาสเลือกปฏิบัติกิจกรรมที่ตนเองมีความถนัด มีความสามารถและมีความสนใจ ทำให้การทำแบบฝึกหัดในแต่ละกิจกรรม ซึ่งถือเป็นการวัดผลในแต่ละชั่วโมง มีผลสัมฤทธิ์สูง ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ประพาศน์ พุทธิประภาและพรณี ชูทัย ที่ว่า การที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้คั้นั้น ควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันในทุกๆด้าน และอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะวิธีการฝึกที่ต่างไปจากเดิม คือการบูรณาการวิธีฝึกหลายๆแบบมาให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกวิธีฝึกด้วยตนเองประกอบกับการที่นักเรียนได้ฝึกกับครูในกลุ่มย่อย ทำให้เกิดความใกล้ชิดและครูสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งสื่อประกอบการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีสีสันสวยงาม ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น โดยสอดคล้องกับการวิจัยของ ประกายรัตน์ หินกร ฌ อยุรยา เมื่อปีพ.ศ. 2524 ซึ่งทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับการสอนแนวใหม่ โดยผู้วิจัยได้ใช้สื่อการสอนหลายๆแบบมาบูรณาการให้เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียนแต่ละบทและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ซึ่งสื่อและวิธีการสอนแนวใหม่นี้เองทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงและทำให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยการสอนแบบใหม่สูงกว่าวิธีสอนแบบเดิม

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบข้อสังเกตที่น่าสนใจขณะทำการทดลองสอนคือ

1. นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นต่อการจะทราบว่า กิจกรรมที่ให้เลือกในแต่ละชั่วโมงจะเป็นอย่างไร และจะมีกิจกรรมใดที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองบ้าง ความอยากหรืออยากเห็นทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนคึกคักอยู่ตลอดเวลา

2. นักเรียนในกลุ่มทดลองเปลี่ยนเป็นผู้มีความรับผิดชอบในตนเองสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะนักเรียนจะต้องวางแผนงานในการเลือกปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม ซึ่งนักเรียนจะต้องคัดสรรใจและปฏิบัติกิจกรรมให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้เรียนจะต้องเลือกปฏิบัติกิจกรรมที่เห็นว่าตรงกับความสามารถ

ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเองจริงๆ

3. กิจกรรมที่นักเรียนในกลุ่มทดลองเป็นส่วนใหญ่อีกเลือกทำมากที่สุดคือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งมีลักษณะต่างๆกันและกิจกรรมเหล่านี้เองที่ส่งผลสัมฤทธิ์ ไปถึงทุกทักษะ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ คือข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับครูและ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การที่ทำให้นักเรียนมีโอกาสเลือกคำกับการปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดหมายของการเรียนเร็ว ขึ้น และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรมในลักษณะต่างๆกันเพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสเลือกในสิ่งที่เหมาะสมกับความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน แต่ละคนบ้าง

2. เอกสารประกอบการฝึกที่มีรูปการ์ตูนลายเส้นอย่างง่ายๆ เป็นสื่อการ เรียนการสอนที่ค่อนข้างหนึ่ง ที่สามารถทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียน และมีความแม่นยำในการจดจำมากขึ้น ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกครูจึงควรที่จะวาด ภาพการ์ตูนลายเส้นอย่างง่ายๆลงไปที่มีมุมต่างๆของแบบฝึกบ้าง จะทำให้นักเรียนมี ความสนใจ มีความกระตือรือร้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ซึ่งก็จะทำ ให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย

3. การจัดกิจกรรมและวิธีการฝึกกิจกรรมแต่ละทักษะที่แปลกไปจากเดิม จะทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ครูจึงควรจัดสภาพแวดล้อมใน การเรียนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการเรียนในแต่ละทักษะ พยายามคิดแปลง วิธีสอน กิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียนของคน

4. วิธีฝึกกิจกรรมแบบนักเรียนมีโอกาสเลือกคำมากขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรม เอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น อาจนำไปใช้หรือปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการสอนวิชา

อื่นๆด้วย เพราะเป็นวิธีที่จะปลูกฝังความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และฝึกทักษะในการอ่านคำสั่ง ซึ่งจะคงอาศัยการจับใจความให้ถูกต้อง และมีความเข้าใจในคำสั่ง นักเรียนจึงจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

5. การทำงานเป็นกลุ่มเป็นเรื่องสำคัญของการสอนแนวใหม่ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในเรื่องของการทำงานระบบกลุ่ม โดยทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงกระบวนการกลุ่ม และชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เน้นที่การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ต่อตัวเองและต่อกลุ่ม

6. คณะครูควรร่วมมือกันทั้งในระดับชั้นเรียนและในระดับกลุ่ม สร้างกิจกรรมเสริมหรือแบบฝึกในทักษะต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสนุกสนาน และคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอๆ ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนโดยคำนึงถึงระดับที่สามารถจะนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจจะตั้งเป็นชมรมภาษาอังกฤษ English Club และกิจกรรมควรเป็นลักษณะ ที่นักเรียนสามารถที่จะศึกษาหรือเรียนรู้ได้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียน เช่น

1. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด อาจจะให้หุ่นมือมาประกอบการเล่านิทานหรือสรุปบทเรียน โดยอาจจะให้นักเรียนเป็นคนเล่าหรือเป็นคนฟังก็ได้แล้วแต่กรณี หรืออาจจะใช้เทปบันทึกเสียงช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการฟัง และการพูดของนักเรียนได้ด้วย เช่นบันทึกเสียงของนักเรียนไว้ และให้นักเรียนเปิดฟังเพื่อทราบข้อบกพร่องของตนเอง และหาทางแก้ไขในทันทีเป็นต้น

2. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน อาจจะใช้หนังสือนิทานที่มีภาพประกอบ และสีสันสวยงามมาเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือสนับสนุนให้นักเรียนได้ติดต่อกับเพื่อนชาวต่างประเทศที่อยู่ในวัยเดียวกัน โดยส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัย เช่น Student Weekly หรือหัดเขียนเรื่องจากภาพจากเหตุการณ์พิเศษ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการทดลองสอนด้วยวิธีเดียวกันนี้ กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน

ภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนยังไม่มีพื้นฐานการสอนแบบเก่าเข้ามาแทรก ซึ่งทำให้เกิดความสับสนในวิธีการ

2. ควรทำการทดลองสอนกับนักเรียนตลอดภาคการศึกษา เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทำการทดสอบซ้ำ หลังจากการทดสอบครั้งที่ 1 แล้ว เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อเป็นการตรวจสอบความคงทนในการจำ

คุรุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย